

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 4T/162/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712010656
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Janette Nôtová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2013:6712010656.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen na hlavnom pojednávaní dňa 02. 10. 2013, v konaní pred samosudkyňou Mgr. Janette Nôtovou, v trestnej veci obžalovaného F. O., stíhaného pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1, ods.2 písm. b/, ods.3 písm. a/ Tr. zákona a iné takto

rozhodol:

Obžalovaný F. O. D. G. P. E. , nar. XX. XX. XXXX v O., trvale bytom T. - I. XXX,

je vinný,
že

dňa 22. 05. 2012 v čase okolo 09.00 hod. v meste T., okres T. bez povolenia vošiel cez uzatvorenú a neuzamknutú bráničku do dvora rodinného domu č. XX na ulici E., zapísaného na liste vlastníctva č. XXXX, ktorého vlastníckmi sú jeho rodičia U. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. XXXX/XX a Y. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. XXXX/XX, T., kde sa snažil dostať najprv cez uzamknuté dvere a následne cez okno do domu, pričom rozbil sklenenú výplň na okne a následne od ďalšieho konania upustil a z dvora vyšiel von, kde ho zadržala hliadka PZ, čím poškodeným U. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. XXXX/XX, T. a Y. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. XXXX/XX, T., spôsobil škodu rozbitím sklenenej výplne,

t e d a

v úmysle spáchať trestný čin dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k vniknutiu do obydlika iného a to prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu a voči chránenej osobe- blízkej osobe a osobe vyššieho veku,

č í m s p á c h a l

zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1, ods.2 písm. b/, ods.3 písm. a/ Tr. zákona s poukazom na § 139 písm. c/, písm. e/ Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 Tr. zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 194 ods.3 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods.2 Tr. zákona, § 39 ods.1, ods.3 písm. e/, § 49 ods.2, § 46 Tr. zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods.2 písm. b/ Tr. zákona sa obvinený pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry vo Zvolene podala na tunajšom súde dňa 05. 09. 2012 obžalobu proti F. O. pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1, 2 písm. b/, ods.3 písm. a/ Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 Tr. zákona s poukazom na § 139 písm. c/, písm. e/ Tr. zákona. Súd vo veci rozhodol trestným rozkazom dňa 06. 09. 2012, ktorým uznal obžalovaného vinným v zmysle podanej obžaloby a uložil mu nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia. Proti vydanému trestnému rozkazu podal včas odpor obžalovaný.

Na hlavnom pojednávaní dňa 02. 10. 2013 obžalovaný prehlásil, že nepopiera svoju vinu a vyjadril ľútosť nad tým, čo sa stalo. Na otázky súdu podľa § 333 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. poriadku obžalovaný zhodne uviedol - áno. Prokurátor i obhajca obžalovaného navrhli prijať vyhlásenie obžalovaného o vine. Súd uznesením podľa § 257 ods.7 Tr. poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o vine a v ďalšom vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste. Obžalovaný svojím konaním naplnil všetky znaky zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1, ods.2 písm. b/, ods.3 písm. a/ Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 Tr. zákona, pretože sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k vniknutiu do rodinného domu svojich rodičov a to prekonaním prekážky, ktorej účelom bolo zabrániť vniknutiu, pretože sa najskôr snažil dostať cez uzamknuté dvere domu, následne cez okno, pričom rozbil sklenenú výplň na okne a tohto konania sa dopustil voči chráneným osobám, ktoré v súlade s ustanovením § 139 písm. c/, písm. e/ Tr. zákona sú osoby blízke a osoby vyššieho veku a to jeho rodičia, pričom otec obžalovaného v čase skutku mal viac ako 60 rokov (výkladové pravidlá podľa § 127 ods.3, ods.4 Tr. zákona).

Pokiaľ obhajca obžalovaného v záverečnej reči navrhol prekvalifikovať konanie obžalovaného na ods.2 s poukazom na to, že konanie obžalovaného nesmerovalo voči chráneným osobám, pretože v čase skutku sa v dome nikto nenachádzal, súd uvádza, že na hlavnom pojednávaní obžalovaný v celom rozsahu nepoprel svoju vinu, čo má rovnaké následky ako priame priznanie viny, uviedol na otázky súdu podľa § 333 ods.3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. poriadku zhodné odpovede - áno, na základe tohto súd prijal vyhlásenie obžalovaného o vine. Obžalovaný bol riadne poučený o tom, že svoje vyhlásenie neskôr nemôže vziať späť a z uvedeného dôvodu sa nemôže odvolať ani voči výroku o vine v prípade odsudzujúceho rozsudku. Pokiaľ obžalovaný vykoná vyhlásenie vo vzťahu k výroku o vine, toto jeho vyhlásenie sa vzťahuje nielen ku skutkovým okolnostiam, ale aj k právnej kvalifikácii a všetkým okolnostiam, ktoré odôvodňujú práve žalovanú právnu kvalifikáciu. Pokiaľ vo svojom vyhlásení obžalovaný nijako nenamietal, či už skutkové okolnosti uvedené v obžalobe, ani právnu kvalifikáciu a súd na základe jeho stanoviska prijal toto vyhlásenie (súd podotýka, že obhajca obžalovaného navrhol prijať vyhlásenie obžalovaného), nemôže sa obžalovaný neskôr dožadovať zmeny právnej kvalifikácie. Súd prijal obžalobu podanú prokurátorom, stotožnil sa s právnou kvalifikáciou, preto námietky obhajcu obžalovaného prednesené v rámci záverečnej reči v danom štádiu súd považoval za irelevantné. Rovnako tak sa súd vysporiadal s návrhmi obhajoby na vykonanie znaleckého dokazovania ohľadne duševného stavu obžalovaného, ako aj na posúdenie zániku trestnosti prípravy žalovaného skutku, pretože po prijatí vyhlásenia obžalovaného súd už nevykonáva dokazovanie ohľadne výroku o vine, preto návrh na dôkaz vyšetrovaním duševného stavu obžalovaného súd zamietol..

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd vychádzal z ustanovenia § 34 ods.1, ods.4 Tr. zákona. K osobe obžalovaného súd oboznámil správu Mestského úradu v Detve, podľa ktorého je obžalovaný ženatý a má jedno maloleté dieťa. Podľa registra priestupkov bol 1x potrestaný v roku 2003 za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, v roku 2007 za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu a proti majetku, v roku 2007 rovnako proti občianskemu spolunažívaniu. Podľa odpisu registra trestov bol obžalovaný doposiaľ 4x odsúdený, u dvoch odsúdení sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 22. 08. 2011, právoplatný 22. 08. 2011 sp. zn. 2T 74/2011 pre prečin opilstva podľa § 363 ods.1 Tr. zákona, za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 1 rok 6 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 2 rokov do 22. 08. 2013. Zároveň mu bolo nariadené ústavné liečenie protialkoholické. Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 2T 74/2011 bolo zistené, že odsúdený bol počas liečby na priepustku prepustený domov, na liečbu sa viac nevrátil. Na hlavnom pojednávaní obžalovaný uviedol, že t. času žiadnu liečbu neabsolvuje. Obžalovanému poľahčovalo, že sa k spáchaniu skutku priznal a tento úprimne oľutoval. Priťažovalo mu, že už bol v minulosti odsúdený. Obžalovanému bol ukladaný trest podľa § 194 ods.3 Tr. zákona v rámci trestnej sadzby 3 roky až 8 rokov. Obžalovaný sa žalovaného skutku dopustil počas plynutia skúšobnej doby uloženej mu rozhodnutím Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T

74/2011, preto pri uplatnení § 49 ods.2, § 34 ods.6 veta druhá Tr. zákona, jediný trest, ktorý v tomto prípade prichádzal do úvahy, bol trest nepodmienečný. Pri uvedenej trestnej sadzbe s prihliadnutím na osobu obžalovaného a všetky okolnosti prípadu, vzhľadom na postoj poškodených, ktorí v tomto prípade sú rodičia obžalovaného, a ktorí apelovali na súd s poukazom na to, že hlavný problém u obžalovaného je požívanie alkoholických nápojov, súd dospel k záveru, že uvedená trestná sadzba je neprimerane prísna a preto za použitia ustanovenia § 39 ods.1, ods.3 písm. e/ Tr. zákona ukladal obžalovanému trest vo výmere 12 mesiacov nepodmienečne t. j. pod dolnou hranicou ustanovenej trestnej sadzby. Keďže bol obžalovaný v posledných 10-tich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody, súd ho zaradil na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia. Hoci sa obhajoba i poškodený - rodičia obžalovaného domáhali, aby súd uložil obžalovanému trest nespojený s odňatím slobody, súd poukazuje na to, že pri uvedenej právnej kvalifikácii iný druh trestu neprichádza do úvahy a tiež na postoj obžalovaného, ktorý si sám je vedomý, že práve v súvislosti s alkoholom má následne problémy aj so svojím konaním v rozpore so zákonom, napriek tejto skutočnosti, hoci mu bolo v inom trestnom konaní uložené ochranné opatrenie a to ochranná liečba protialkoholická ústavnou formou, túto nedodržiava, predchádzajúce odsúdenia vo forme podmienených odsúdení (hoci sa obžalovaný osvedčil), či skúšobná doba podmieneného prepustenia zrejme nemali dostatočný vplyv na ďalšie správanie sa obžalovaného. Súd má zato, že takto uložený trest bude dostatočný nielen na nápravu páchatel'a, ale aj na ochranu spoločnosti pred jeho protiprávnym konaním. Je potrebné si uvedomiť, že v dôsledku konania obžalovaného sú potrebné zásahy polície a v prípade rozbehnutia trestného stíhania je vo veci zainteresovaná nielen polícia, prokuratúra a súdy, rovnako tak ostatné osoby napríklad vo forme výsluchu svedkov, čo pre štát znamená určité náklady a preto nemožno akceptovať, napriek postoju poškodených, takéto správanie obžalovaného a pokiaľ doposiaľ uložené miernejšie tresty nemali žiadny výchovný vplyv na obžalovaného, musí súd pristúpiť aj k prísnejším sankciám. Trest má naplniť aj účel individuálnej a generálnej prevencie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 (pätnásť) dní odo dňa jeho oznámenia, cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici. Oznámením rozsudku je aj jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Tr. poriadku).